

5. - 8. července 2007
19 účastníků
vedoucí: Jenda Schulz

Nízke Tatry

Odjezd vlakem 5.22. asi 20 minut zpoždění. Při nastupování do vlaku nastaly problémy. Vlak byl totiž úplně přečpaný a byl problém i nastoupit. Měli jsme naštěstí místenky, ale nebylo jednoduché se dostat s většími batohy na místa a vyklidit kupé, k velké nelibosti některých cestujících. Byli jsme rádi, že sedíme a nestojíme na jedné noze (a to ještě na cizí) u WC.

Cesta ubíhala rychle a než jsme se nadáli, byli jsme v Liptovském Mikuláši. Odtud nám jel autobus směrem Demänovská dolina.

Následovala jízda lanovkou na Lukovou. Bohužel počasí nám neprálo, takže jsme obdrželi pouze jízdenky do poloviny na Rovnou holu.

Začalo pršet, proto jsme se uchýlili do blízké hospody na čaj a kávu. Déšť netrval dlouho a mohli jsme vyjet.

Byla to vícesedačková lanovka, navíc krytá, ale jak jsme se blížili nahoru, cítili jsme vítr, mlhu. Trasa byla vidět jen na pár metrů, mlha zakrývala rozhledy na štíty i srázy. Pod tíhou batohů jsme došli na Kamennou chatu pod Chopkem, kde bylo přeplněno. Na chatě byl mincíř, kde jsme si ze zvědavosti zvážili své batohy. Teď vyšlo najevo, kdo umí balit úspěšně. Zjistilo se, že někteří mají o dost těžší bagáž než ostatní!

Z Kamenné chaty jsme pokračovali na Demänovské sedlo, Krupovu Holu, odbočkou na Ďumbier a na chatu M.R. Štefánika. Cestou se mlha roztrhla a mohli jsme konečně vidět hřeben Nízkých Tater. Za tohoto počasí se někteří vydali na vrchol Ďumbieru, jenže hory jsou zrádné. I přes déšť, kroupy a mlhu jsme stanuli u vrcholového kříže. Rozhledy nebyly, zato vrcholovky ano!

Mezi 15. – 16. hodinou jsme dorazili na chatu. Nastalo rozdělení pokojů. Každý poté trávil zbytek dne podle svých představ. Někteří seděli

v restauraci, někteří na pokoji, někteří se šli projít. Počasí opět vypadalo, že se umoudřilo, ale ti co se šli projít, dopadli za hodinu dost špatně, neboť přišel přívalový liják a nezůstala na nikom nitka suchá....

Chata byla ovšem zařízená pro případy deště i zimy. Topilo se v krbu, sušáky na boty byly také zapnuty a v celé chatě bylo teplíčko. Na rozdíl od venku, kde byla opravdu zima, fučelo, lilo...no opravdu děs – běs.

2. den

Snídaně skvělá- výběr ze 7 jídel. Vzhledem k tomu, že se počasí nezlepšovalo, rozhodli jsme se, že na hřebeny nepůjdeme, ale vedoucí rozhodl o změně trasy, která povede dolů do údolí do vesnice Mýto. Vyrazili jsme v pláštěnkách, v dešti, směrem dolů.

Cesta vedla mokrou travou, lopuchy, většinou nám promokly boty, ale šli jsme a šli... Některým z nás se to už pomalu přestávalo líbit a začali litovat, že přece jen nezůstali na chatě. Asi po 3 hodinách chůze jsme dorazili do Mýta. Lepší hotel byl pro některé jedinci s úplně promočenými botami opravdovou záchranou. Poté jsme autobusem jeli na Trangošku a odtud vystoupali k chatě.

Někteří pokračovali autobusem o jednu zastávku dále. Lanovkou k hotelu Kosodrevina a modrou značkou k chatě. V této chvíli už se počasí umoudřilo, začalo nádherně svítit sluníčko, a konečně jsme se mohli kochat nádhrou Nízkých Tater. Večer jsme mohli porovnávat své zážitky při posezení u piva či jiného moku.

3. den

Ráno se ukázalo, že počasí nám přeje a my z Nízkých Tater něco uvidíme. Znovu jsme se vydali na Ďumbier, abychom vychutnali krásné výhledy na Západní a Vysoké Tatry, hřeben Nízkých Tater i Slovenské Rudohoří. V Krupovém sedle se naše výprava rozdělila na několik skupin. Malá skupinka s naším vedoucím šla do sedla Javorie a do Jánské doliny, potom vzhůru na chatu. Jiná skupina zůstala na větrném hřebeni, kde šli k hotelu Kosodrevina. Jiní pokračovali na sedlo Polany, nebo navštívili jeskyni Mrtvých netopierov.

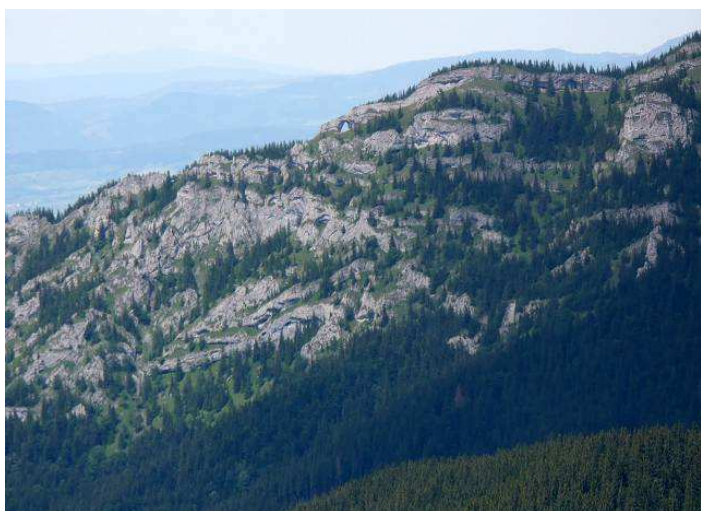
4. den

Poslední den, balíme. Nasazujeme již lehčí batohy a chatu pod Ďumbierom opouštíme. Počasí je stále větrné. Od chaty míříme ke Králičce na Kumštové sedlo a Rovnou Holu. Cesta vedla hřebenem, takže nás stále

provázely výhledy na obě strany. Chatu, kterou jsme ráno opustili, jsme ještě dlouho mohli pozorovat.

Poslední vrchol Rovná je opravdu kopec s kruhovým výhledem. Jelikož byla docela dobrá viditelnost, mohli jsme pozorovat Hala okolní krajinu. Opravdoví znalci slovenských hor nám neúnavně ukazovali a jmenovali všechny hory v dohledu. Na tomto krásném vrcholu jsme se zdrželi více než hodinu. Probíhaly poslední vrcholovky, fotografování, dojezení posledních zásob. Čekal nás už „jen“ strmý sestup, takže se nikomu nechtělo tak rychle odcházet od nádherných rozhledů.

Sestupovali jsme do vesnice Nižná Boca, odkud nám jel autobus do Liptovského Mikuláše. Zde stále hladoví a žízniví turisté obsadili nádražní hospůdku a utratili poslední slovenské peníze.

Myslím , že jsme všichni byli se zájezdem spokojeni. I když počasí nebylo úplně nejlepší na začátku našeho putování, tak se nakonec umoudřilo. Každý turista s tímto musí počítat, protože hory mohou být zrádné! Nízké Tatry ukázaly, že jsou opravdu velehorami krásnými i drsnými.

Chata pod Ďumbierom je správnou turistickou chatou, je v ní vše, co turista potřebuje a hlavně milí a ochotní lidé.

Fotky z této akce najdete na:

<http://www2.trz.cz/hory/NizkeTatry2007/index.htm>

Další odkazy:

<http://www.nizketatry.sk/chaty/chmrstefanika/chmrstefanika.html>

<http://www.chatamrs.sk/uvod.html>